Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-1005
(mr. J. van der Groen, voorzitter, mr. A.P. Luitingh, mr. dr. M.D.H. Nelemans, leden en mr. L.T.A. van Eck, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 22 april 2020
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 9 december 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Incidentenregister, EVR en beëindigen bankrelatie. De bankpas en pincode van Consument zijn gebruikt voor het ontvangen van geld dat afkomstig is uit fraude. De Bank beschouwt Consument daarom als geldezel en heeft haar persoonsgegevens geregistreerd in genoemde registers. Consument heeft hierover een klacht ingediend, omdat zij naar eigen zeggen niet betrokken is bij de frauduleuze activiteiten. Consument klaagt ook over het beëindigen van de bankrelatie. De Commissie is van oordeel dat de betrokkenheid van Consument bij de fraude in voldoende mate vaststaat en de bankrelatie mocht worden beëindigd. De vorderingen van Consument worden afgewezen.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) de klachtbrief van Consument; 2) het verweerschrift van de Bank; 3) de repliek van Consument en 4) de dupliek van de Bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 11 november 2020 en zijn aldaar verschenen.

1.3 Consument en de Bank hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daarom bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Consument houdt een betaalrekening bij de Bank aan (hierna: de betaalrekening). Daarnaast maakt zij gebruik van internetbankieren, onder andere via een mobiele app van de Bank.

2.2 Op 25 augustus 2019 is de opnamelimiet van de bankpas van Consument verhoogd via haar online omgeving bij de Bank. Die verhoging is bevestigd via de app op de mobiele telefoon van Consument. Op dezelfde dag is een totaalbedrag van € 2.610,35 (in vijf transacties van € 2,67, € 24,08, € 702,37, € 983,07 en € 898,16) bijgeschreven op de betaalrekening van Consument. De bijgeschreven bedragen zijn verkregen door fraude. Vervolgens is op 25 en 26 augustus 2019 een totaalbedrag van € 2.600,- van de betaalrekening opgenomen. Er is gebruik gemaakt van de bankpas en de pincode van Consument.

2.3 De Bank heeft op 30 augustus 2019 aan Consument bericht dat de bankrelatie met haar zou worden beëindigd, de betaalrekening is geblokkeerd en haar persoonsgegevens in het Incidentenregister en het Externe Verwijzingsregister (EVR) zouden worden opgenomen. Consument heeft hiertegen bezwaar gemaakt. De Bank is bij haar standpunt gebleven. De persoonsgegevens van Consument zijn per 30 september 2019 voor acht jaar opgenomen in het Incidentenregister en het EVR. De bankrelatie is beëindigd per 30 december 2019 (rekening houdend met een opzegtermijn van drie maanden).

De klacht en vordering

2.4 Consument beklaagt zich erover dat de Bank haar gegevens heeft geregistreerd in het Incidentenregister en het EVR. Zij stelt dat zij haar bankpas en pincode niet ter beschikking gesteld heeft aan een derde, maar kan geen verklaring geven voor de opnames op 25 en 26 augustus 2019. Consument vordert primair verwijdering van de registraties en subsidiair dat de duur van de registraties verkort wordt. Daarnaast vordert Consument herstel van de bankrelatie.

2.5 Consument ontkent de frauduleuze transacties te hebben uitgevoerd of daarbij betrokken te zijn geweest. Zij had op 25 en 26 augustus 2019 geen toegang tot internetbankieren, had haar bankpas niet bij zich en was niet in Nederland. Zij was van 23 tot 27 augustus 2019 in Londen met vriendinnen. Op 25 augustus 2019 in de ochtend is zij haar telefoon kwijt-geraakt. Zij gebruikte de betaalrekening niet dagelijks. Dat is de reden dat zij haar bankpas in Londen waarschijnlijk niet bij zich had. Op de betaalrekening werd haar salaris gestort en van het saldo werden haar vaste lasten betaald. Zij maakte een vast bedrag per maand over naar een betaalrekening bij een andere bank. Die andere betaalrekening gebruikte ze wel dagelijks. Zij verkeerde in de veronderstelling dat de bankpas thuis was.

Het kan ook zijn dat zij haar bankpas wel bij zich had, maar dat die samen met haar telefoon is zoekgeraakt. Toen zij weer terug was in Nederland, heeft zij (op 29 augustus 2019) een nieuwe mobiele telefoon en een nieuwe sim kaart besteld. Deze telefoon en de sim kaart ontving zij op 30 en 31 augustus 2019. Op 3 september 2019 heeft Consument contact opgenomen met de Bank, omdat zij haar bankpas niet kon vinden. In dat telefoongesprek werd Consument verteld dat haar betaalrekening was gebruikt voor frauduleuze transacties.

Het verweer

2.6 De Bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De Commissie dient te beoordelen of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registeren in het Incidentenregister en het EVR. Daarna zal de Commissie - indien nodig - beoordelen of de Bank gehouden is om de registratieduur te verkorten. De Commissie komt vervolgens toe aan de vraag of de Bank de bankrelatie met Consument heeft mogen beëindigen.

Incidentenregister en EVR: het juridisch kader

3.2 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in het Incidenten-register en het bijbehorende EVR verstrekkende consequenties voor Consument kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank, maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers (zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, Geschillencommissie Kifid 2017-717 en Geschillencommissie Kifid 2018-377).

3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van Consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het PIFI), Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht (zie de bijlage voor de relevante artikelen). De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

3.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan (zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710). Bij bevestigende beantwoording van deze vraag dient bovendien te worden beoordeeld of op grond van een en ander opneming in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd was en voor welke duur (artikel 6 onder f van de AVG, en artikel 5.2.1 sub c van het PIFI, zie de bijlage).

EVR: mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument registeren?

3.5 Tussen partijen staat niet ter discussie dat de betaalrekening van Consument is gebruikt voor frauduleuze transacties. Partijen verschillen echter van mening over de betrokkenheid van Consument bij deze fraude.

3.6 De Commissie is van mening dat Consument betrokken is bij de frauduleuze transactie via haar betaalrekening en als zogenoemde geldezel heeft gefungeerd. In dit soort fraudezaken is de modus operandi als volgt. De rekening van een geldezel wordt ervoor gebruikt om frauduleus verkregen geld op te storten. De limiet voor de opname van geld bij een geld-automaat wordt vlak vóór die storting verhoogd. Kort na de storting wordt het geld met een bankpas bij een geldautomaat opgenomen. Verder wordt eerst na enige tijd een nieuwe betaalpas aangevraagd omdat door de geldezel - naar eigen zeggen - vermoed wordt dat de oude pas kwijt of verloren is. Een manier van handelen die voor het welslagen van de fraude van cruciaal belang is. In een dergelijke situatie is dus de betaalpas en de pincode in de handen van een fraudeur gekomen en zorgt deze ervoor dat rond het tijdstip waarop de frauduleuze bijschrijving wordt verwacht de opnamelimiet van de rekening is verhoogd. Een gang van zaken die op 25 en 26 augustus 2019 aan de orde was.

3.7 Consument licht toe dat zij niet weet hoe haar bankpas én pincode in handen van (een) derde(n) zijn gekomen. De verhoging van de opnamelimiet van de bankpas is aangevraagd via haar digitale omgeving.

Consument verklaart daarover dat zij die aanvraag niet heeft gedaan. Die verhoging is bevestigd met een code via de app op haar mobiele telefoon. Haar mobiele telefoon had zij bij zich in Londen en is zij in de morgen van 25 augustus 2020 kwijt geraakt. Zij verklaart die limietverhoging niet met haar mobiele telefoon te hebben bevestigd. Hoe (een) derde(n) de beschikking heeft gekregen over haar inloggegevens van de digitale omgeving van de Bank, haar bankpas en pincode is op geen enkele manier duidelijk geworden. Hoe de limiet-verhoging vervolgens via haar mobiele telefoon is bevestigd kan zij niet verklaren. Het verlies van haar mobiele telefoon op 25 augustus 2019 in Londen zou betekenen dat (een) derde(n) zich in Londen moet hebben bevonden. Hoe (een) derde(n) in Londen vervolgens gebruik heeft kunnen maken van haar bankpas, pincode en inloggegevens is niet duidelijk geworden. Consument heeft ter zitting alleen verklaard dat zij iemand verdenkt met wie zij rond die tijd contact heeft gehad. Die persoon is in haar woning geweest en heeft misschien alle benodigde gegevens gevonden. Consument bewaarde namelijk haar gebruikersnaam en wachtwoord (van de online omgeving van de Bank), bankpas en pincode op dezelfde plaats (in een lade). Dat contact heeft zij kort daarna verbroken en zijn contactgegevens heeft zij niet meer. Zij is er niet zeker van dat die persoon erbij betrokken was en heeft daarom niet eerder aangifte tegen hem gedaan. De door Consument geuite verdenking is onvoldoende om van een plausibele alternatieve verklaring voor de gebeurtenissen op 25 en 26 augustus 2019 te spreken. Dat betekent dat Consument de door de Bank (gemotiveerd) gestelde betrokkenheid van haar bij de fraude onvoldoende heeft ontkracht.

3.8 Gelet op het voorgaande in onderlinge samenhang bezien, is de Commissie dan ook van oordeel dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (het medeplegen van) fraude door het ter beschikking stellen van de betaal-rekening, pinpas en de pincode ten behoeve van frauduleuze transacties. Het bovenstaande brengt mee dat aan de eerste twee vereisten voor registratie in het EVR is voldaan (zie artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI in de bijlage).

3.9 De door Consument (voor het eerst ter zitting) geuite verdenking tegen een persoon is tijdens de zitting besproken. Consument heeft aangegeven nog geen aangifte tegen die persoon te hebben gedaan. Ter zitting is besproken dat het nog steeds mogelijk is om aangifte te doen tegen die persoon. Door het doen van aangifte kan de politie onderzoeken of er een verband bestaat tussen de fraude en die persoon. Mocht Consument in de toekomst alsnog aangifte doen tegen die persoon en die aangifte leidt tot een politie-onderzoek, is het raadzaam opnieuw met de Bank in contact te treden. Andere omstandigheden kunnen wellicht leiden tot een herbeoordeling van de vraag of haar persoonsgegevens mogen worden geregistreerd én voor hoe lang.

EVR: proportionaliteitsafweging

3.10 De Bank dient bij de registratie van persoonsgegevens in het EVR ook een proportionaliteitsafweging te maken en bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, de belangen van de betrokkene mee te wegen (zie artikel 5.2.1 onder c van het PIFI in de bijlage en de eerdere uitspraak van de Geschillencommissie Kifid 2016-302, onder 4.9). De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan zij disproportioneel wordt geraakt in haar belangen en waarom haar belang prevaleert boven dat van de Bank.

3.11 Consument heeft ter zitting toegelicht waarom zij disproportioneel wordt geraakt in haar belangen. Zij zou in de toekomst worden belemmerd bij het verkrijgen van een hypothecaire geldlening. Ook verwacht zij problemen te krijgen bij het verkrijgen van een Verklaring Omtrent Gedrag. Ter zitting is besproken dat niet kan worden vastgesteld dat zij die verklaring niet zou kunnen krijgen. Consument legt verder ter zitting uit dat zij zich schaamt voor de registraties. Juist in haar functie als maatschappelijk werkster en verpleegster moet zij vertrouwen uitstralen.

3.12 De Commissie begrijpt dat de registratie in het EVR nadelige gevolgen heeft dan wel kan hebben voor Consument. Naar het oordeel van de Commissie heeft de Bank echter groot belang bij het opnemen van de gegevens van Consument in het register. Door te fungeren als geldezel heeft Consument eraan bijgedragen dat met behulp van haar betaalrekening bij de Bank een derde kon worden opgelicht. Het belang van de Bank bij registratie van de persoonsgegevens van Consument (te weten het beschermen van de financiële sector) weegt naar het oordeel van de Commissie zwaarder dan het door Consument aangedragen belang bij het niet registeren van de persoonsgegevens. Consument heeft immers de mogelijke belemmering bij het verkrijgen van een hypothecaire geldlening niet concreet gemaakt. De Commissie wijst Consument (wellicht ten overvloede) op de mogelijkheid een basisrekening te openen. Deze basisbetaalrekening kan, ondanks de registraties, op naam van Consument worden geopend. Met deze basisbetaalrekening kan Consument haar bankzaken regelen. Haar schaamtegevoelens en het schaden van het uitstralen van vertrouwen zijn vervelend, maar wegen niet op tegen het belang van de Bank om de financiële sector te beschermen. De Commissie acht de registratie voor de duur van acht jaar daarom proportioneel.

3.13 Wel merkt zij op dat, als de omstandigheden van Consument na verloop van tijd wijzigen en zij daadwerkelijk tegen nieuwe problemen aanloopt als gevolg van de registraties, zij de Bank kan vragen de registratie aan te passen. Mogelijk heeft de belangenafweging op dat moment een andere uitkomst.

Incidentenregister: mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument registeren en proportionaliteitsafweging

3.14 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI, zie de bijlage). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

Beëindigen van de bankrelatie

3.15 De bankrelatie tussen partijen is op 30 september 2019 door de Bank opgezegd met een opzegtermijn van drie maanden. Consument vordert dat deze bankrelatie wordt hersteld. De Commissie begrijpt dat de beëindiging van de bankrelatie vervelend voor Consument is, maar ziet geen aanleiding om de Bank tot herstel te verplichten. Het is namelijk niet in geschil dat de beëindiging van de bankrelatie zijn grondslag vindt in contractuele afspraken. Verder zijn geen omstandigheden naar voren gebracht die maken dat deze beëindiging naar maatstaven redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. Bij deze overwegingen neemt de Commissie mee dat het voor Consument mogelijk is en blijft een basisbetaalrekening te openen.

Slotsom

3.16 De Commissie is van oordeel dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude. De Bank heeft dan ook op rechtmatige gronden de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR opgenomen. Tot slot is niet gebleken dat de registratie en de duur daarvan disproportioneel is. De bankrelatie mocht door de Bank worden beëindigd.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening wanneer wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het Reglement van de Commissie van Beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: *een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.*

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn: - op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers; - op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers; - op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten). (…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister. a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector. b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar. c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: (…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33.
Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
(…)
b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
b. *indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*